

"KELEIVIS"
GERIAUSIAS VISUOMENISKAS LAIKRAŠTIS.

Talpa gražiausias aprašymas, mokslinis straipsnis, juokingas apysakas, tinkamas kiekvienam žmogui, kuodaugiau žinių, juokų ir t. t. "Keleivis" išleis kas ketverias, kaina metams \$1.50. Adresuokit: teip.

A. Žvingilas,
P. O. Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All Communications should be addressed:

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

No 9

Boston, Mass. Wasario 27 d. February 1908 m.

Metas IV

IS RUSIOS.

PETERBURGAS. — Garsioji byla generolo Stesselio jau pasibaigė. Kariskasis teismas pasmerkė Stesselį mirtin; generolas Fokas, už peržengimą kariskos disciplinos tapo „skaudžiai“ ištartas, o generolas Smirnov ir gen. Reis liksi išteisinti, nes „pri-truko“ faktų darodumui jų kaltes.

Tie patis sebrai, kurie neva pasmerkė tą tironą mirtin, vėliau padavė įnešimą, kad mirties bausmė būtų pakeista 10 metais kalėjimo, išbraukdamas ant toliaus iš kariūmenės tarnystės, su ta išliga, kad išėjus iš kalėjimo jis turėtų pilnas ukėsiskasis teises ir garbę. Nėra abejonės, kad bausmė bus dar daugiau palengvinta, tai yra kad nuo 10 metų kalėjimo atims bent 15, tai Stesseliui netik nereikės sėdėti, bet valdžia dar paliks jam kalta penkis metais kalėjimo, už kuriuos nukals didelių aukinių medalių. Nors tai būtų juokinga farsa, bet reikia atminti, kad Rusijos valdžia tik vienas daiktas yra negalimu t. y. panaikimas revoliucijos, o šelp caro bernai didžiausius stebuklus sutvėria. Je dažnai revoliucionierius pasmerkia ištremimui arba katorgon ant kelių simtų metų. Kelios savaitės atgal pasitaikė gana įdomus atsitikimas. — Išsiaiškino, kad tu-las redaktorius katorgoi pasmerkimas ant 400 metų. Kada korespondentas paklausė, kokiu būdu žmogus galia taip ilgą laiką gyventi, teisdaris atakė: „tas mus visai neapei-na kien jis gyvens: mes tik pidome įstatymus ir pagal persižengimo laipsnio skyria-me bausmę“. Rusijos valdžios ir teismo kvailumą aiškiai pa-rodo kad ir ta pati Stesselio byla, kuri už atidavimą Japo-niečiams tvirtovės pasmerkė ant sušaudimo, bet už jo kar-zigystę, kuria atsizimėjo laike apsiaupimo tos pačios tvirtovės, mirties bausmę pakeite vos tik 10 metų kalėjimo, o galu galė, turbūt ir visai iš-teisins.

Stoesselis buvo žiaurus gyvulis, be mažiausio žmo-gaus jausmų, su kareiviais apsiadavo žveriskai ir šimtus jų išžudė.

Pereitam ketvėrgė po-litijai pasisekė sunosti re-voliucionierių suokalbį ant auk-štųjų urėdninkų gyvastės. Padaryta daug kratų ir suar-štuota apie 50 ypatų prigul-niūčių prie suokalbio ir visus pasodintė į kalėjimus.

Pas kiekvieną atrasta ginklai ir buvo keli susiremi-mai, kuriuose vienas rando-našutis likosi užmuštas, o penki sunkiai sužeisti. Dan-giausiai padaryta kratų ir areštavimų, toj miesto daly, kur randosi didžiojo kuni-gaikščio Mikalojaus Mikolaje-vičio patobius.

Ant rytojaus popietų ke-li šimtai raitų žandarų apsu-

ko visą bloką aplinkinej did-žiojo kunigaikščio reziden-cijos. Policijos agentai iškra-tė visus namus nuo pat vir-šaus iki pamatų ir surado di-delius sądėlius sprogstančios medegos ir daug ginklų.

Tula moteriške gražiai pasirėdžiusi drange su vienu vyru bande dasigaut prie ku-nigaikščio, kada policijai pa-sirodė jauna pora įtariamą ir bandė ją iškratyti, vyras su moteriške išitraukęs revolve-rius pradėjo šaudyti ir suzei-dė tris policistus. Pas mote-riške atrasta rankmautė (muftoj) dinamitas, o pas vyrą naujansio išradimo bamba.

Kita moteriškė leidama į kunigaikščio Uzurovo sodą padėjo ant vietos policistą, kaip jauti, kada pastarasis bande ją sulaikyti.

Gatvėje Bolšaja Mor-skaja suėmė du vyrus, iš kurių vienas yra garsus italų anar-chistas. Tą pačią dieną poli-cija padarė kratą vieno tero-risto namuose, kuris persovė du policistus.

REVELIS. Policija suuo-dė Revelio socialdemokratų par-tijos susirinkimą ir suėmė vi-sus jame dalivavusius. Kons-pirativiskame bute rasta tos pačios partijos gerai įtaisyta slapta spauštuvė, sukonfis-kuota labai daug raidžių ir atspaudintų, bet da neįpla-tintų, naujo uždrausto laik-raščio numerių.

TIFLISAS. — Vakare neži-nomi žmonės užpuolė gimna-zijos mokytoją Lintostanskį ir sunkiai jį sužeidė. Gyvybė suzeistojo pavojuje.

Turkija nenori kares.

Peterburge apturėjo te-legramą iš Konstantinopo-lians, kad Turkija apie karę su Rusiją visai nieko nemisi-lia. Kariūmenę koncentruoja ant rubėžių Persijos ir Rusi-jos ne su tikslu veikimo prieš Rusiją, bet vien tik numal-sinimui revoliucioninio judė-jimo, kuris su kiek viena die-ną vis daugiau ir daugiau platinasi.

PETERBURGAS. — Iš ka-meniec-Podolsko praneša, kad zemej atrasta pusantro milijono rublių. Mano, kad tie pinigai pakavoti kokio nors lenkiško magnato laike karių su totoriais.

PETERBURGAS, 24 d. Vasa-rio. — Šiandien čia atsidarė kongresas „Tikrųjų Rusų Są-jungos“ delegatų t. y. susiva-žiavimas iš visos viešpatystės juodašimčių atstovų. Peter-burgo metropolitas (arcivys-kupas) Antonius ir kiti auk-štesnieji ilgakaltiniai su vi-somis šventenybėmis atlaikė pamaldas, kad Dievas padėtų tame sunkiame darbe kno daugiausiai nuveikti t. y. iš-mūsti žydų ir kitų visokių nenucramų.

Tambovas. — Vakare Aleksandrovoj, Tambovo pav., šuviu iš revolverio per langą vienam popui išvaryta dusia iš pilvo. Matyt, kad revoliucionieriai persitikirino, jog ilgakaltiniai yra tokiais pat priešais kovotojų už lai-svę ir teisybę, kaip ir visi ki-ti caro bernai, todėl, beveik kasdien po vieną nugalabi-na. Teip ir reikia.

Orlas. — Brianske su-sekta gerai įtaisyta slapta spauštuvė ir surinktas joje anar-chistų-komunistų atsi-šaukimas. Suimta du dirbu-sieji spauštuvėje žmonės.

Varšava. — Policijai da-rant kratas, susekta Sedleco kovojančios organizacijos gin-klų sandėlis. Suimta sanderlio savininkas.

Odesa. — Šimet pietine Maskoliją aplankė dideli šal-čiai ir sniegai. Odesos prie-plaukoj šiandien stovi užalė lede šesė svetimžemių laivai su prekėmis.

Sosnovcai, Lenkija. — Šito miesto revoliucionie-riai visame pasaulyje yra pa-garsėję savo veiklumu. Jie nutarė kiekvieną savaitę nu-šluoti nuo žemės paviršiaus po vieną raudonsiulį ir pri-derančiai savo nutarimus pil-do, sargybiniai krinta, kaip lepsi ai supuvę, o kaltininkų niekad nesugauna, Pereita savaitę nežinia kas gatvėje nušovė sargybini.

Ryga. — 1d. Vasario, vagonų dirbtuvės „Phoenix“ sustreikavo visi darbininkai. (Fenikso dirbtuvėj dirba apie 7,000 žmonių, tarp kurių penkta dalis lietuvių ir len-kų). Kadangi pragyvenimo sąlgos yra dabartiniuose lai-kuose labai sunkios, tai darbininkai negalėdami il-gai streikuoti, sugrįžo prie darbo ant senų išligų.

Caras pusprotis.

Iš ratelio, stovinio arti caro giminės mums praneša, kad ačiū caro proto silpnu-mui, prie jo dvaro kėli spi-ritistai rado šiltą vietą. Ca-ras šventai tiki į dvasias, ste-buklus, žodžiu sakant — į vi-sokias kvailystes, būrtus ir t. t. Caras nieko nepaiso ant svarbiausių dalykų viešpaty-stės, nes nuolat užimtas klau-sydu atities pranašavimo ir išsiauikimo dvasių. Tais spiri-tistais ir pranašais yra daugia-siai popai. Prietų spiritistū klajojimų palinkė jo pati ku-ri dabar baigia eiti iš proto nuo spiritistų įtekms. Dak-tarai pripažino, kad pasitaisy-mui carienė būtina turi išva-žiuoti į užsienį, bet, kadangi ant seanso (ant spiritistų su-eigos) jai apreiškė, jog, jeigu ji apleistų Rusijos žemę, tai mylimas jos sunus numirs. Carienė bijodama, kad sunus nenumirt, atsisakė nuo išva-

žiavimo. Nors tas laikomas paslapytje, tačiau žmonių tarpe apie tai gandas vis daugiau ir dau-giau platinas ir žmonės pra-deda apie savo valdoną kal-bėti, kaip apie paprastą be-protį, kuris negali būti ats-a-komas už savo darbus. Taigi kuogreičiausiai reiktų jį prašalinti, nes beprotis nega-li valdyti kraštą.

Aukštesnės sferose lai-kosi nuomonė, kad revoliuci-onieriai padarys anar-chistū „mediumą“ ir su pagel-ba bombų arba brauningų iš pa-ties caro išsaus „dvasią“.

Abelnas skaitlius sė-dinčių kalėjimuose politiku „prasizengėlių“ su pabaiga 1907 meto buvo 140,000. Ke-lėjimai perkimšti 34,000 žmo-nių viršaus.

Kazaniuje buvo nagrin-ėjama tulo Popovo byla, kuri teismas išteisino. Teismo pro-kuratorius tam užprotestavo ir padavė bylą perkratyti ir teismo rumo sesiją. Teismo rūmas pasmerkė Popovą ant 7 dienų kalėjiman. Kadangi laike nagrinėjimo bylos Popo-vas buvo „liuosas“, tai poli-cija pradėjo jo įsekti. Idant ji pasodint ant 7 dienų į ka-lėjimą. Bet kasgi? Pasirodė, jog Popovas jau pakartas.

Maksymas Gorkis ne-seniai pervaziavo iš salos Ka-lepri į Rymą, kur apsigyveno ant neaprubėzuoto laiko. Raštininkas gyvena pansijo-ne ant vienos iš tolimiausių gatvių nuo miesto centro. Su niekuom nesusiėina, die-nas ir naktis pašvenčia dar-bui.

ŽINIOS IS VISUR.

Rymas. — Nuo užmuši-mo Portugalijos karaliaus, popiezius neturi nė ant va-landėlės ramumo. Dažnai gau-na gromatas grumojančias užmušimu „švento tėvo“. Valdžia matydama, kad žmo-nės jau susipranta, kad jiems atsidaro akys ir pradeda pa-matyti, jog popiezius yra toks patis mirtininkas, kaip kiek-vienas žmogus, — apstatė Va-tikaną ginkluotais kareiviais. Popieziaus gvardija saugoja visus kelius, kuriais Piusas X važinėja, o du raitelių vi-suomet lydi jo karieta, kad anar-chistai nepadarytų ste-buklo parodydami tamsiajam švietui, jog bomba gali ir „šventajai“ sudraskyti.

Pastaruoju laiku Piusas atsisakė nuo važinėjimosi, kaip tas buvo lig šiam lai-kui.

Pastebėtinai daiktas! Dvasiškėjė mums sako: Dievas tvirtybių mūsų gelbė-tajas, Prispaudimuose tikras padė-tojas, Nesibijosiame, nors žemė ju-dėtų, Kalnai ir marės krisdami dre-bėtų.

Dabar gi nė žemė juda, nė kalnai dreba o anar-chistai prštu pagrumojo ir pat-s šventas tėvas išsigando.

Paryzius. — 25 d. Vasa-rio. — Brolis Paulo L. Roy'o, kurį pati kaltina už užmuši-mą josios brolio George A. Carkinso Portsmouthe, N. H., — vienam susirinkime pasa-kė, jog Roy nušovė Carkinsą apgyvime savo gyvasties. Sa-ko, kad Carkins buvo labai girtas ir išimaisęs į Roy'o gin-čas su pačia, ištraukė revol-verį ir pradėjo į savo švogerį šaudyti, bet ant laimės nipa-taikė, akyveizdoje tokių sąly-gų, Roy'o negalima, esą, kal-tinti. Apie visą atsitikimą Mrs Roy padavė visai netei-singas žinias.

Nušovęs Carkinsą Roy'is gyveno Amerkoje dar cėla mėnesi. 8 d. Vasario išvaziavo į Europą ant „Lisutani-jos“.

Argi ne laikas padėti galą tų nenaudėlių — dyka-duonių gaujai, kuri aikvoda-ma žmonių prakaitu aplietus turtus, nuolat drumsto visuo-menės simfoniją?

Peterburgas, 26 d. va-sario. — Generolas Stoesselis, kuris 20 d. vasario tapo pa-smerktas mirtin, o paskui tik ant 10 metų kalėjiman, vakar padavė carui prašymą, kad visai nuo bausmės palio-suot.

Lizbona, 25 d. vasa-rio. — Valdžia daro viską, kad tik palaikyt senąją tvarką, vienok tikisi, kad neilgas jos gyvenimas. Iki šiam lai-kui didelių subruzdimų dar nebuvo. Kariūmenė kazar-muose stovi su ginklais ran-kose.

Kunigaikštis Oporto, brolis užmuštojo karaliaus, po stipra apsauga kasdien lankosi armijoje, kalbinda-mas kareivius laikytis tvirtai už tėvynę.

Mat siurbėliri žmonių prakaito ir kraujo, tuos, ku-rie kovoja už savo teises ir laisvę, vadina tėvynus prie-šais ir jų pačių brolius ir draugus pindo ant jų.

Visos viešos vietos užimtos per kariūmenę.

Itenpimas viso dalykų stovio atsimuša labai liud-nai ant pramonės ir pirklystės Miestai kaip išmirę. Kiekvie-nuklo parodydami tamsiajam švietui, jog bomba gali ir „šventajai“ sudraskyti.

Parpzius. — Po visą Europą pasklydo gandas, buk Vokietija nori atpirti nuo Suv. Valst. Filipinus, mo-kėdama už juos tiek, kiek Amerika užmokėjo Ispanijai ir sugrazins visas lėšas ku-rias Suv. Valst. nuo laiko salų apėmimo ant jų padėjo. Tam tikslui Amerikos laivy-nas pribūs į Manillą, idant buti ant vietos, jeigu Japoni-ja bandytų į ją išimaisyti.

PARIZIUS. — Vice-admira-las Philibert, komendantas francuzų laivyno ant Maroko vandėnų, praneša, kad 16 ir 17 d. vasario netoli Fedules, tarp francuzų ir arabų priejo prie smarkaus susiremimo, kuriame francuzai pametė du oficeriu ir keletą kareivių; 20 kareivių ir 3 oficeriai su-žeisti. Priešo nuostoliai daug didesni.

Is Casablanka via Tanger į Paryžių 20 d. Vasario atėjo graudingos francuzam žinios.

Armija generolo d'Ama-de per toli atsitraukusi nuo Sotlah, likosi atkirsta nuo vi-riausiosios kvatieros per ar-miją sultano Mulai Hafizo. Arabai, susiorganizavę dideliame skaitliuje, privertė fran-cuzų apsaugos skyrius bėgti.

Kasablankoje viešpatauja didelis subruzdimas. Tenai stovinti Ispanijos kariūmenė ruošiasi malšinti betvarke.

Ant skyriaus stovinio netoli Rabat, užpuolė dideliame skaitliuje maurai ir vi-siškai jį sumušė.

Premieras Clemenceau yra priešingas siuntimui į Maroko pastiprinimui. Jis tvir-tina, kad tai vis kas išmisias. Tuom tarpu žinios praneša, kad tam mieste viešpatauja teroras ir anar-chija.

KONSTANTINOPOLIS, 24 d. vasario. — Dešimtas Armenų, kurie neseniai išvaziavo iš Bostono, Mass., tapo vakar po piet suareštuoti prie sul-tano dvaro, kaip įtariamisuo-kalbėje ant sultano gyvasties ir sugriovimo jio sosto.

Sultano policija gavo pranešimą apie šitą planą nuo bendrapriešarumenų fak-cijos Bostone, kur viršminė-tas suokalbis buvo nukal-tas.

Manoma, kad suimtieji yra dalis tų 50 susiorganiza-vusių anar-chistų, kurie iške-liavo iš Amerikos su mieriu užmušimo Turkijos sultaną Abdul Hamid'a, kuris savo žmonėms yra daug žiauresnis, negu Rusijos caras.

IS AMERIKOS.

Delei numušimo algų, gelezkėliečiai pradėjo rengtis straikuoti. Prezidentas Roose-veltas bijodamas, kad ne kil-tu visotinas kelzkėliečių strei-kas, nusiuotė į tarpvalstijinę vaizbos komisiją laisšką, kad ištyrtų, ar ištikro gelezkėliai per įvedimą naujų įstatymų yra priversti nuzeminti dar-bininkams užmokėsi. Noria jis surinkti faktus, idant už-bėgti streikui už akių, kuris galėtų sustabdyti visą judė-jimą pirklystės ir pramo-nės.

CHICAGO, Ill. — Panaiki-nimas saliuų ir abelnai, ko-va su svaiginančiais gerimais, pradėjo grėsti pavojum vi-siems tiems, kurie tik turi su-

pardavimu arba išdirbimu svaiginančių gerimų ką nors bendro.

Apginimui savo reikalų susitvers didelė organizacija, kuriuos mieriu bus — kova su prohibicionistais (Priešais svaiginančių gerimų) visuose Suvienytų Valstijų miestuose ir kaimuose.

Užmanytojai tos organi-zacijos tvirtina, jog jie galės reprezentuoti 7,000,000 ypa-tų. Jų turtas išneša \$ 3,350,000,000, licencijos kasmet kaštuoja \$ 268,875,465, kiti mokesniai \$ 70,000,000. Is ko matyt, kad Amerikos darbi-ninkai gerdami alų ir degtinę valdžiai išmoka \$ 338,875,465 per metus.

PHILADELPHIA, Pa., 20 d. Vasario. — Susirinkusi minia bedarbių, nutarė eiti pas ma-jorą Keyburną melsti darbo arba duonos. Pakelus raudo-nas vėliavas su juodais kras-tais, žmonės su nuludusiais veidais, ramiai pradėjo judėti pirmyn.

Netoli nuo rašto ant Broad gatvės, keli vežimai norėjo persimušti per minią, bet žmonės nutraukę vežėjus žemen gerokai apkulė.

Vežėjams pagelbon pri-buvo policistai ir matydami, kad demonstrantų neįstengs suvaldyti, pareikalavo per te-leponus pagelbon daugiau „tvarkos“, dėdžių.

Tuojaus išsiūsta gauja policistų ant „baisiklių“, o netrukus pribuvo ant scenos ir raiteliai.

Prasidėjo kova.

Raiteliai išiveržė į vidu-rį minijos ir mindidama žmo-nės arkliais, pradėjo lazdomis blaškyti po kariai ir po deš-i-niai. Nekurie iš minios išsi-ėmę revolverius pradėjo šar-dyti į policistus-uzpuolikus. Tris polciistus likosi persauti, o du smarkiai sumušti. Vie-nam vežėjų nuplėsta drabu-ziai ligi nuogo kūno. 14 de-monstrantų nuvežta į ligon-butį.

Susirėmimas turėjo vie-tą ant Broad gatvės ties vienu iš didžiausių viešbučių Phi-ladelphijos, kuriame turčiai gėrė ir valgė skaniausius dai-ktus, kuomet jų policija išal-kusius darbininkus — vaisi-no lazdomis už tai kad išdriso melsti duonos. Sirdį skauda, per kumą eina šiurpuliai, kaip pamislįti kad darbinin-kai yra sutvertojais viso pa-saulio turty, o patis turi kė-s-ti toki prispaudimą, perse-kiojimą. O žmoneliai, kada jįs susiprasite, kada nusuk-site galvas tiem žalčiam, ku-rie tunka jusų krauju?

Florence, Colo. — Tulas Otto Jukre, apskustas už girtuoklystę, perstatė teis-mui darodumys, jog jis yra vokiško paėjimo, kunigaik-štis ir kad Donver bankoj tu-daug pinigų. Tačiau nežiu-rint, kad jis kunigaikštis, sudžia pasmerkė vekiečių ari-stokratą 5 dienoms kalėjī-man.

SANVAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išsina kas ketvergas

Boston, Mass.

Kaštuoja ant metų \$1.50 c.
[užmarę . . . \$1.75 c.

Rašydami Redakcijai, adresuokite

A. Žvingilas,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsiimti atsiimti ant

28 W. Broadway

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

On inch once \$.50

On inch one month \$1.00

On inch one year \$10.00

All communications should be

addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER

FEBRUARY 23, 1906, AT THE POST

OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER

THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,

1879.

— Hello, vaikel! Na, kas

girdėti naujo?

— Naujo, tėv, niekad

netruksta, kas diena — tai

naujiena, tik tai nieko gero ne-

sigirdi: visur vargas, skur-

das ir daugiau nieko.

— Per daug žmonių, vai-

kė, ant žemės privyso. Rei-

kėtų karėms dažniau būti, ir

aš manau, kad ant karės lau-

ko reikėtų mergos varyti, nes

jos daugiausiai platina žmo-

nių vėislę.

— Tu, tėv, vis išmisliji

ką nors juokingo.

— Tai koki čia liudėti?

Senovės žmonės buvo daug

linksmesniais, negu šios ga-

dynės: kad tu, vaikel, maty-

tum, koks aš buvau mažas

linksmas! o vikrus, kaip vove-

rė! O tu, Maikel, visada susi-

raukęs, užsimastęs... Padai-

nuok, vaikel!

— Tai kokias gi tu dai-

nas geriau myji, tėv?

— Padainuok ka nors

graus... Apie manę ką

nors užtrauk, vaikel.

— Apie tavę? Na, gerai!

klausk:

Seniai, seniai atgal,

buvo laikas,

Kada buvai mažas,

buvai patikas;

Dabar gi išaugai, pase-

nėjai

Ir ant galv... visai su-

durnėjai!

— Na, kaip tau patinka,

tėv? Ar dainuoti dar dau-

giau?

— E-e! kad tu, vaikel,

tuoj manę išjuoki... Nenori,

daugiau nedainuok?

— Po kokios planetos

itekme tu užimeji, tėv?... Tau

niekas netinka, joki bū-

du tavę užganedint negalima.

— Liaukis nors kartą ple-

peti, nes kiti bus priver-

stas užlyti po itekmę mano

lazdos. Tau nereikės nė pla-

nėtos itekmės, kaip užvilksiu

per kuprą.

— Jeigu nenori su ma-

nim daugiau šnekėti, tai lik

sveikas! Aš einu namon, o tu

gali sau bomaui.

— Ei, palank, Maikel!

Tu nepaisyk, ką aš kalbu,

matai mano toks paprastas:

ką ašmyliu, su tuo ir juokauti

noru. Na, gana jau to: da-
bar štai ką: papasakok man,
vaikel, kiek ant žemės pavir-
šiaus yra žmonių gyvųjų,
augmenų ir t. t.

— To, tėv, niekas negal

žinoti, kiek yra gyvųjų bei

augmenų. Išreikšti skaitline-

se visų girių medžių, visų

laukų žolelių, viso jūrų dug-

no augmenis, tai ir skaitlinių

pritrūktų. Iki šiolai žmonės

tam mokslui pasišventę, teip

vadinami—botanikai, suskai-

tė 300,000 augmenų rūšių: o

o kiek yra visai da nežinomos

žmonėms augmeniškos gyvi-

bės? Gyvųjų teipgi niekas

ner skaitės ir skaitlius jų ne-

zinomas. Žmonės iki šiam lai-

kui pažino 400,000 įvairių rū-

šių t. y. tiek vardų, o kiek

jų yra visiškai žmonėms ne-

žinomų. Jūrėse gyvena did-

žiausi milžinai ir mažiausi su-

terimėliai, o jos t. y. jūrės

yra visai neįstytos, visai jų

gyventojai žmonėms nepažis-

tami.

— Na, bet žmonių skait-

lius visgi gal buti žinomas.

— Teip, tėv, su žmonė

mis jau visai kitas dalykas,

tebūna tikro skaitliaus teipgi

niekas nežino. Tiesa, civili-

zuotos šalys dažnai daro sura-

šą savo gyventojų, bet lauki-

niai arba puslaukiniai visai

to nedaro, tokiu būdu negali-

ma tikrai žinoti kiek iš viso

yra žmonių. Žinoma tik tiek,

kad ne mažiau, kaip 1,600,

000 000 t. y. vienas milijon-

as ir šėsi šimtai milijonų, ar

ba kitais žodžiais sakant, tuk-

stantis milijonų ir dar šėsi

šimtai milijonų.

— O, Jezau! Ar tai gali

būt teisybė? Tai kiek gi kal-

bų iš viso gali but, jeigu tiek

žmonių?

— Kalbų, tėv, skaitoma

apie šimtą trisdešimt.

— Iš tikro? Na, tai kuri-

gi kalba yra geriausia?

— Kiekvienai tautai, tė-

vė, savo kalba geriausia.— Jei

tu paklausytum, kaip Francu-

zas kalba, tai beabejonės pa-

sakytum, kad jis gali tik su

šuniu susikalbėti, o francuzai

sako, kad jų kalba yra die-

vaitė visų kalbų: Italai sako,

kad jų kalba yra geriausia:

Rusai sako, kad jų gražia-

usia skamba, jų kalba yra ge-

riausia: Lenkai sako, kad ne-

teip gražiai skambančios ir

teip mandagios kalbos, kaip

lenkiška; kai lietuviška kal-

bą, apart lietuvių niekas

daugiau ir nežino, ji užima

tarp civilizotų kalbų žemiau-

šia vietą, o lietuvių-patriotai

sako, kad lietuviškoji kalba

yra viena iš puikiausių kalbų

visame pasaulyje.

— Aš, vaikel, patvirtinu,

kad lietuviška kalba yra ge-

riausia.

— O aš, tėv, to nepripa-

zistu; ji yra geriausia tik lie-

tuviams, bet ne kitiems. Kal-

bos vertę galima skaiyti pa-

gal vis išsitobulinimo: toki-

mis kalbomis yra: francuzų

kalba, italų, vokiečių, anglų

ir t. p. Tauta, kuri pasiekė

aukštesnę laipsnį kultūros,

yra laikoma už daugiau civi-

lizotą ir jos kalba yra dau-

giau guodojama, negu tautų

žiamiau kultūriškai stovinčių.

nežiūrint ar ji yra geresnė,

ar blogesnė. Rusų kalba yra

daug puikesnė, negu anglų,

vienok pastaroji turia viršų.

— Blogai, vaikel, Dievas

padare, kad pritverė tiek

kalbų.

— Argi tai Dievas tą pa-

darė?

— Tai žinoma, kad ne

velnios.

— Aš tau, tėv, kyta sy-

kį išaiškinsių kalbų pajėimą,

dabar neturiu laiko.

Jungtinio ir septinto o Lietuvos SOCIALDEMOKRATU PARTIJOS susiavizavimo nutarimai.

Rugpjūčio mėnesį 1907 m.
Jungtinio Centro Komiteto tapo sukvi-

stas susijungusių Partijų, L. S.-D. P. ir
S.-D. P. L., susiavizavimas.

6. Profesjonalinės sąjungos.

Kadangi profesionalinių sąjungų tikslas—iš vienos pusės platinti tarp darbininkų savo klesos reikalų supratimą ir aprūpinti jų kultūros reikalavimus, iš antrosios—organizuoti proletarus ekonominei kovai ir joje vadovauti:

kadangi partijinės ir nelegalizuotosios sąjungos neįjėgia to tikslo pasiekti, nes prie jų vos maža susipratusiųjų dalis darbininkų tegali prisidėti;

Susiavizavimas pripažįsta, kad L. S.-D. P. kuo uoliausia privalo rūpintis steigti, kur tik galima, bepartijines, legalizuotas profesionalines sąjungas.

Kadangi kai kurių amatų darbininkų yra Lietuvoje labai maza, o per tai ir profesionalinės tokių amatų sąjungos būtų labai silpnos, Susiavizavimas pripažįsta, kad partijai reikia teip pat stengtis.

1-o surišti į vieną centralizuotą Lietuvos sąjungą visas vieno amato Lietuvoje esančias sąjungas;

2-o surišti, kiek tai bus galima, atskirų amatų sąjungas mūsų krašte tarp savęs;

3-o risti Lietuvos sąjungas su to paties amato sąjungomis, išskursumis Baltarusuose, Lenkijoje, Rusijoje.

Priešas. Kad sąjungos geriau pasiektų savo tikslo, kad jose plėstų socialdemokratų įtaką, būtina yra reikalinga, idant Partijos nariai rašytus į jasias.

Priimta visų vienu balsu.

7. Teroras, ekpropriacijos ir kovos kuopos.

Pripažindamas 1-o, kad ir politiškojo surėdymo pamainymas ir darbininkų buvimo pagerinimas masomis kovojančiojo proletarijato tegali būti pasiektas:

2-o kad smulkus ginkluotos kovos apsirėškimai, kaip valdžios agentų užmušinėjimas, jos turto atėmėjimas, net gyvenimų revoliucijos metu, prarydami daug jėgų, yra vis tik darbininkų miniai nodingais, nes sukelia jose norą atsieti kovoje už savo reikalus ant kito, o pačias pratina nieko ne veikti;

3-o kad kovos kuopų gyvojamasis ir visas jų darbas, atliekamas, kaip šiandien, rupestingai užsisėpus, verčia kuopų narius trauktis nuo Partijos varomojo socialdemokratiškojo darbo, silpnina jų su Partija susirišimą. dažnai duoda progą lauzyti Partijos discipliną, klaidina atskirus kovos kuopų narius, didina valdžios prispaudimą, o dėl to viso tvirkina ne tik pačias kovos kuopas, bet ir pačias proletarus minias ir ardo Partijos veikimą.

4-o kad užlaikymas kovos kuopų valdžios pinigams atėminti ir drutinti jas Partijos kasa priešingus yra socialdemokratų veikimo pamatams, nes, jie privalo darbi reikalingus pinigus rinkti visų pirma iš susipratusių ir organizotų darbininkų;

Susiavizavimas nutaria: L. S.-D. P. yra priešinga kovos kuopų laikymui, teroriui ir ekpropriacijoms, kokio jos nebūtu.

Tečiau priimdamas atsitikimus, kuomet Partijos varomas darbas ar kai kurių jos narių gyvastis esti paaujota arba palieka jų veikimui užkirstas kelias, susiavizavimas pripažįsta galimu vartoti terorą apsigimimui nuo vodingųjų žmonių. Nutarti, kad teroras gali but vartojamas, je atlikti suorganizuoti ir įvikiinti tegali Part. organizac. kurioms tas yra Partijos statutoleista.

Karė tarp Žuvėdijos ir Maskolijos.

Žuvėdijos valdžios sfėruose viešpatuoja didelė panika, kurią išaukė Maskolijos politiškas žinksnis Žuvėdijos link. Mat Mikei palikus plačios kelines Mandurijoje, butinai norėsi atsigaun. Dabar jisai pradėjo kasti duobę po Žuvėdiją, teip, kaip kasė po Korėją ir Japoniją.

25 mylios nuo Žuvėdijos pakraščio gulia kelios salos prigulincios Rusijai, i Stokholmą. Žuvėdijos sostapii nuo jų galima nuvažiuoti garlaivių i kelias valandas; gyventojai tų salų susidėda iš suomičių (finų) ir žuvėdų ir (svedu). Vaizboj tos salos lošia didelę rolę ant Baltijos jūrės, o karės laikė jos randasi pirmutiniu ir svarbiausiu įnagiu. Todel darbšti Rusijos valdžia pasirupino, kad jos būtų apgyknuotos kuo geriausiai.

Toks Rusijos žinksnis labai suerzino Žuvėdiją, viena delfo, kad tokia fortifikacija būtų teip, kaip kad plešikas pridėjęs revolverį prie kaktos rėkia: „raukos aukštyn!“, o antrą, kad Rusija su lauzė nutarimą. Žuvėdija atiduoda Rusijai Suomiją (Finlandiją), pastatė tokias išligas, kad Rusijai nevalia bus statyti jokių tvirtviečių nė jūrinikystes stočių.

Suomijos pakraščiuose, ant ko Rusija ir sutiko.

Tik žiūrėt reikia, kaip Mike gaus nuo Augusto per kelines, kad net dulkės.

Edwardo cigarai.

Anglijos karalius, Edwardas, užsakė tulai Amerikos cigarų firmai padaryti 500 cigarų. Cigarai tie kaštus \$ 1,600, t. y. \$ 3,20 kiekvienas. Du metų atgal karalius buvo užsteliavęs toj pačioj firmoj tukstantį cigarų ir mokėjo po 3 dolerius už kiekvieną. Nežiūrint ant teip aukštos kainos, savininkas firmos apreiškė, jog ant jų cigarų pelnas buvęs visai menkas.

Užsakytieji cigarai bus 8 colių ilgio ir viena coli storumo (diametras). Padaryti bus iš žmogūdziais neturadinamo „Vuelta Abajo“. Kiekvienas lapelis turės peireiti per dvėjos rankas, kad nebūtų jokio taskelio.

Priešai stono moterystės.

Mieste Piuve, Italijoje atsiūbu tautiškas susiavizavimas—penktas iš eilės—, vaikių ir išsiluosavusių iš po jungo pačių. Šita draugija turia 700 narių, gyvenančių visuose miestuose Italijos ir agintuojančių už savo idėją. Ant kongreso nutarta, tarp kitų, sutverti teip vadinamą, „pagelbos kasą“ tiems šanariams, kuriems užsiorėtų apsisiviti. Kiekvienam tokiame kandidatui kasa siųs po 5 liras nuipirkimui revolverio. arba kilogramą nuodų, arba kilpą pasikirimui priešsluobą. Draugyste apsiėma kiekvieną savo šanarį nusišovusį arba pasikorusį prieš vestuves, — kuo gražiausiai palaidoti.

Merginos visų šalių! Tverkitės! vienybė ir apskelbtis tiems ištvirkeliams karė! Aš apsiėmu už generolą.

KORESPONDENCIJOS.

So. Boston'as.

22 d. vasario atsiūbu čia So. Bostono Lietuvių Ukėsu Kliubo balius. Žinoma, balius, tai paprastas dalykas, bet toks balius, tai buvo dar tik pirmą kartą, keip lietuvių So. Bostone gyvena. Sveitine būvo puikiau išpuosta negu... negu kaip?... Negu

paprastai! O puikiausiai viską papuošė So. Bostono Teatrališka kuopa po vardu „Zai-bas“, perstatydama komėdiją viename akte: „Žilė galvon. Velnias vuodegon“. Nors ne daug, bet riebiai. — Aktoriai atliko savo darbą pagirtinai. Paskui prasidėjo šokiai. Muzikantai netingėjo, — griežė, kad net sienos drebėjo. Publikos būvo labai daug, o ypač gražių merginų, tiesa, buvo ir tokių, kaip pelėdos, bet girti vistiek reikia, nes merginoms tas patinka. Girtuokliams alaus būvo ligi kaklui; o alkaniems dešros, kaip rąkoves; apkelinos, kaip dižiausi arbuzai; mustarda už dyką; cigarai kaip kolai ir t. t.

Vejabrolio draugas.

Delei „Vargelio“.

Guodotinas Tamietis!

Aš patėmyju 7-me numeryje „Keleivio“ tulo korespondento iš North Chicagos patalpytą ištrauką iš laiško, kurį korespondentas butent gavęs iš Lietuvos.

Prieš tą ištrauką aš nieko daugiau neturiu priešingo, kaip tik tą, kad po ją korespondentas pasirašė „Vargelis“, o tai yra mano senas slapivardis. Bus jau 14—15 metų, kaip aš skaitau lietuviškus laikraščius, o niekad ir niekur kito tokio slapivardžio apart savo neteko patėmyt, todėl aš, kaip senesnis, nenorėčiau užleisti vietą kitam (tas nesvarbu, po kiekvieno straipsnelio galima dėti kitonišką slapivardį, jeigu kas nenoria tikros pavardės rašyti. Red.), abiem gyvuoti būtų negerai klaidyti Lietuvių visuomenę.

Su pagarba Vargelis.

Gerbiamoji Redakcija!

Meldžiu neatsakyti vienos Jūsų guodojamame laikraštyje mano laiškeliai.

Ponas R. B. savo korespondencijoj iš Lietuvos, Šukionis, [Ramigales val. Kauno gub.] neteisinga padavė žinią apie papovimą žydų Pavermenes dvare.

Šukioniečiai netik ne darlivo užmušimė, bet ir nieko bendro su žmogūdziais neturėjo, Remigales uriadninkas irgi ne buvo persautas. Žydus papjovė to paties p. Bruno nuamininkas su savo pusininku ir keturiais Siesikų burlokais, sentikiais, iš kurių vieno pagavo ir pasodino kalėjimam drangę su pusininku ir nuomininku.

Teipgi P. R. B. negalėjo Šukioniečių vadinti juodašimčiais, bet tik tamsuoliais, nes vyrai 50—60 metų, ne daug ką galėjo padėti 1905 metais, nes patys nieko nesupranta.

Išduodant laisves kovotojus teip

čios, Lietuvoje dar maza. Tai gi ir stebuklas!

Aplinkiniai žmonės labai tamsūs. Niekas nieko neskaityto. Tik pas vieną vaiką užtikau „Žarijos“ numerį. Žmonių kalba maišyta — lenkiška ir lietuviška.

AGENCIJAI. [Panevežio pav.] Netoli nuo Biržų gr. Tiškevičiaus dvaras Agencijai. Jį valdo dabar koksai-tai latvis, kurs labai blauriai apseina su savo „ordi arčikais“ ir kumečiais. Taip neseniai jo dvare susirgo šerikas. Tas ponas ne tik kad nepasirūpino sūselpti ligonį nelaimėje, bet liepė tuoj išeiti iš dvaro ir ne užmokėjo jam net ir algos, kuri užsiliko dar nuo vasaros.

Tai mat, kol sveikas būvo ir dirbo, tol buvo geras. O dabar nei šuns vietoje nebeliko.

Dvaro Mūnūs. PUŠALOTAS. [Panevežio pav.] Pušaloto komendarius kun. Cepenas, kaip girdėti ragina pašalotiečius prie skaitymo laikraščių. Vieną nedėdienį iš sakylos prisakė pušalotiečiams [nuorodė ir ypata, kurios rinkytų pinigų], kad kiek vienas sodzius, skriurim jaunimas ir ūkininkai, sudėtų pinigų laikraščių išrašymui. Surinktuosius pinigus liepė atnešti jam, jis išrašys laikraščius, kas kokius, girdi, „norėsias“...

Tečiaus, kaip girdėjau, kas tik surinkęs pinigų prašė kunigėlio išrašyti „Vilniaus Žinias“, „Lietuvos Ūkininką“, ar tai „Žariją“, tuomet jis atkalbinėjo nuo tokių laikraščių, visai juos išniekinamas, keikdamas... Nors ir barasi kunigėlis už skaitymą tokių laikraščių, tečiaus po Naujų Metų Pušaloto parapijoj jų skačius pasidaugingo, ypač „Lietuvos Ūkininko“.

Šiomet pušalotiečiai pasirūpino įkurti „ubagyną“ elgėtomis prieglauda, į kuri priimami visi Pušaloto parapijos ubagai (elgėtos) negali darbo dirbti.

Laisvės Szalininkas. VARNAL. Vartotojų draugijos iškūrimas. Gale gruodžio mėn. pas mus atsidengė „Vartotojų Draugijos“ skrova. Žmonės negali atsidžiaugti jai ir labai noriai eina į ją pirkti. Per vieną savaitę skrova išpardavė prekių už 1000 rublių. Gaila tik, kad kolei kas draugijos skrovėje nėra „mastavų“ prekių.

Paskutiniu laiku Varniuose labai buvo prasiplatėjęs „Šaltinis“, net po kelius egzempliorius rasdavai vie nam bute. Žmonės juomi labai pasipiktinę. Ką sako anas gero rašo. Viena nūmeryje rašo apie visas popiežio seseris; o dabar kaip davatkos spėja, tur būt rašysias apie kunigų „gaspadines“. Visi sako, kad „Šaltinis“ greitai laiku persikriks, kaip tą jau yra padaręs jodrangas „Nedėdienio Skaitymas“.

Pabiegelis. LUKSZIAI. [Naum. p.] *Siemet mūsų bažnytkiemį papuošė nauja klebonija.* Pažinėjime, kas ją statydino ir kaip statydino? — Tas darbas buvo pradėtas 1905 m. bet iki pavasario šių metų valstiečiai apie tai nieko nežinojo ir toliau mazu būty nežinoję, jei nebūtų tai išdavęs buvusias vargoninkas, o dabar Lukšių ūkininkas Liudvikas Bakūnas. Atsitiko taip. Per parapijinį sueigą klebono buvo pakeltas klausimas apie palidinimą kapinių ir apie paskirimą tam pinigų. Tasyk Bakūnas pakėlė balsą ir paaiškino, kad, Varšavos banke yra su viršum 17 šimtų bažnyčios pinigų. Valstiečiai ras-

tininkas perkirto, jog tie pinigai jau tur vietą: paskirti klebonijos pataisymui, ir perskaičiavę suvalkų gubernijos popierą, iš kurios paaiškėjo, kad klebonijos pataisymui ir šventoriaus pagal samatą reikią 22 su viršum šimtų rublių; iš banko bus paimta 17 su viršum šimtų rublių reikią surinkti aukų kelių. Sužinota, jog tai padaręs 1805 m. buvusias Lukšių klebonas kun. Brazauckas su parapijiniais „marsalkomis“ *]. Argi kun. Brazauckas nežinojo, jog tai per virsija jo galę: tokius svarbius reikalus gali atlikti tik parapijinis sueiga, o klebonas su „marsalkomis“ galėjo tiksliai iškalno tą reikalą apsvarstyt, aprokuoti kiek kainotų... ir perduoti parapijiniai sueigai; tai jų „valdimieriai“ ir visas darbas! Pradžioi 1906 m. klebonas kun. Brazauckas liko pakeistas klebonu kun. Leonavičiu, ir šitasai varė savo pirmtakūno pradėtą darbą. Vasarą 1906 m. taisė šventorių, — ir visi žmonės džiaugėsi, jog naujas „prabaštėlis“ nieko iš parapijos šventoriaus pataisymui nereikalauja: iš savęs taisas. Pradžioi šių metų pasklido garsas, jog ir kleboniją „prabaštėlis“ taisys... ir turbūt vėl iš savęs, ne vienas teip mastė, nes su parapija nesitaria. — Per sueigą kalbėta tik apie kapinių padidinimą, [kuri klausimą taipgi buvo pakėlęs kun. Brazauckas], bet jau podrang su parapija, o apie kleboniją, kad ne Bakūnas, taip būtų slapta ir likus. — Na ir taisė — statė kleboniją šiemet per visą vasarą; meisteriai net iš Gardino ir ana pus Varšavos buvo pakviesti; nauja galą pridūrė [kur pirma tris kunigai ištikdavo, dabar jau ir dviem pasirodė ankšta]. — Išikastavo mūsų klebonas 14 su viršum tūkstančių rublių. Ne vienas valstietis marmėjo už tą trečią galą ir laukė, kas čia bus. Pagalios susilaukė. Vieną rudens nedėdienį po pamokslui klebonas apgarsino, jog reikią sudėti kiekvienam ūkininkui už klebonijos pataisymą po 10 kap. nuo margo ir pinigų rinkisia kalėdojant.

Tuo tarpu klausimas apie kapinių padidinimą vis niūksio ant vietos, nors ir kelisys jau sueiga rinkosi; o klebonija ir be sueigos jau nauja, ir žino visi, kiek nuo margo reikią dėti. Stebėtini daiktai! Vienuose dalykuose klebonai — patvardžiai — biurokratai o kituose — tikri demokratai.

Užkūrus. [„Liet. Ūk.“] KAUNAS. Antrojo nuovado policija gali pasirgti savo darbštumu. Tas policijos darbštumas apsiereikia gera kumščia, arba da geresne nažaika. Nepakanka kumščios, tai patarauja ir kojos. Visi vien tas, kurį reikia nūraminti, lygiai pajus kaip kumščios smarkumą, taip ir kojos spyrimą. Tuos smagumus atjuto lapkričio mėnesį Kl. ir Sk. Apie šiuos atsitykimus pradėjo platintis kalbos. Kad paslėpti tikruosius musikus laikrašty „Sievero Zapadny Telegraf“ prisakymą, kad daugias policija nedauzytų suimtuojų. Bet tas apgarsinimas buvo tik apdumimui akių, nes perėjo kelias dienas po apgarsinimui, o „ochrankos“ viršio nūko raštinei liko sumusti B. Y. ir E. Musime dalyvavo ir poliemeisteris ir „ochrankos“ viršininkas Doncovas. Kadangi jie pailso bemušdami suimtuosius, padave toliau atlikti pradėtą darbą policistams, o viens viresnių jų policistų kardu perkirto suimtajam ranką.

(Žarija).

ILGALIEŽIUVIS.

Ponas Merginevičius noroms nenoroms išsitraukė portfeli, kuriamie buvo tik vienas penkių dolerių popergalis ir prie tam toks nelaimingas, kad jį tuoj turėjo atiduoti nedoram Andrukui, kuris paėmęs šlapia ranką pinigų, apskukė kelis sykius prieš juos ratą ir švilpdamas nuplaukė atgal.

Mūsų jaunieji pasilikę ir vel patis vien, vienok bučiuoti ukvatos daugiau neturėjo. Buvo susijūdinę ir nusiminę.

Ant rytojaus Merginevičius ateidamas pas savo numilėtają, atnešė Andrukui dėžutę tepylų ir teptuką, o Ksenia atidavė jam visas savo skrynutes nuo cukrinių ir giduolių. O už kelių dienų Merginevičius jam dovanojo nedidelį pistaliatą, o nuo sers apturėjo 50 centų; tas vaikėzui labai patiko ir jo toliau, jo daugiau norėjo dovanyti. Jaunieji niekur negalėjo rast sau ramumo — Andrukas visur paskui jų sekioja, ir prašė dovanyti, grumodamas išpasakojimu visoko, ką matė paupyje.

O, nedoras sutverimas! — marmėjo grieždamas dantimis vaikas. — Toks gnyda, o tiek jau vėlinių priėdęs! Kas iš jo bus, kaip jis užgaus?

Per visą menesį Andrukas gavo kasdien vis naują daigtą, ant galo zaislėlemis jau jis nepasikakino — pareikalavo auksinio laikrodėlio. Merginevičiui kitokio išėjimo nebuvo, kaip tik nupirkt laikrodėlį, nes žinojo, kad kiteit būtų viskas išpasakota. Ant rytojaus vaikas atnešė Andrukui auksinį laikrodėlį.

Aleksandras su savo Ksenia nuėjo į sodą pasivaikščiot, bet ir dabar Andrukas neatsiliko nė ant žinksnio, kas labai Merginevičiauseržino tulžį. Apie meilę nieko ne driso kalbet, nes tuoj visiems būtų žinoma, Andrukas teip ir gaudė jų zodžius. Praėjo dvi valandos laiko, o jaunieji nuo Andruko pasislept dar neistenge.

— Meldžiui ant pietų — prahylo užpakalyj tarno balsas.

— Ant pietų? — nusistebėjo Ksenia. — Na, tai meldžiui! — pridurė atsikreipdama į Merginevičį.

Parejus namon rado daugiau svėčių ir visi susėdo pietauti; po pietų, kada atnešė saldumynus, Andrukas aplakstė visus akimis ir su kokia tai ironija ant veido pradėjo šipsotis.

— Ko tu juokiesi? — paklauso jo motina.

— Aš misliju — pradėjo Andrukas, — kad šitie salduminiai nebus tokie saldūs, kaip... Aš pasakysiu — tare žiurėdamas į Merginevičį... — Kaip paupyje... — Tssss!

Merginevičius padarė zenklą liepianti tylėti. Ksenia, kaip sudegus nubėgo nuo stalo.

— Ka tas reiškia? — užklauso močia žiurėdama tai į Andruką, tai į Merginevičį.

— Nieko... teip sau... — atsakė kasdamas biskvitą pusiau sumušęs vaikas.

— Oi! — staiga suriko Merginevičius nu kandes sau galą piršto.

Nuo to karto, Ksenės namuose, niekas daugiau Merginevičiaus ne mate.

(Pabaiga.)

(Pasaka apie Kolorados [Amerikoj] atsitikimus).

... Ir nužengė Kristus ant žemės, ant plačiai sniegu dengtos lygumos. Žemė buvo sukiutėjusi, kaip akmuo, upės ir ežerai apkaustyti ledais, vien žiemos pūga, nelyginant pikta dvasia, siautė aplinkui ir kėlė viesulus smulkas, sauso, šalto ir aštraus sniego. Ir tas žiemos viesulo deginas šaltis buvo taip pat baises ir taip pat kankino, kaip kaitri pragaro ugnis.

— Nejaugi tuos tyruos gali gyventi žmonės? — ištare Kristus. Už kokius savo protėvių nusidėjimus jiems lemta kentėti žiemos tamę ir šalčio kankias? Ir tą minutę jis išvydo rytuos pašvaistę paskubo tų ir atrado bedeganti sodži.

Medinės triobos degė, kaip švietalai*). Žmonės striukais švarkais, ginkluoti, mėtė į šalis baigiančius degti nedėgulus, o užsilikusias nuo ngnies triobes laistė gazu ir vel degino.

nos tylėjo. Neskaitant senų, vyrų buvo mazi.

Kristus, persimainęs, kad iš veido ir drabužių būtų panašūs į vieną iš tarp sėdinčių sodiečių, prisitartino ir paklausė:

— Tai jūsų sodzius dega?

— Buvo mūsų, — atsakė moteris — dabar vėlinio.

— Kur jūsų vyrai? — klausė Kristus.

— Užmūsti! — atsakė viena, gailiai verkdam.

— Pabėgo! — ištare kita su baisia baimė akys.

Terp keliato vyriškų Kristus pamatė du žmogų, apsilvilkusiu tokiais pat švarkais su šikšninė juosta, kaip ir tie kareiviai, ka degino sodži. Vienas jų dvejų buvo be kojos, antram rankos vietoj kabėjo tuščia rankovė.

— Kur judu suzeidė? — paklausė Kristus.

— Karej su svetimtaučiais — atsakė suzeistieji.

— Kas tie svetimtaučiai? — klausė tuoliau Kristus: bene tie, kurie degina jūsų triobas?

— Ne, — atsakė suzeistieji: kurie degina mūsų triobas, tai mūsų broliai ir buvusieji draugai. Jų rūbai ir ginklai tokie pat, kaip ir mudviejų. Kristus net sudrebėjo ir susuko:

— O, varge! už kągi jie baudžia jus. Rasi ir jūs mėginot atremti jų įėgą savo įėgą? Bet taip nereikia daryt. Reikia pult jiems po kojų, maldaut ir susiminkštis jų širdis, kad jie ne naikintu vaikelių pastogės.

— Męs verkėm ir maldavom, — atsakė viena moteris: bet jie mušė mus už tai.

— Aš eisiu ir permaldausiu juos, — pasakė Kristus. Bet tą minutę prie gulyklos priėjo ginkluotų vyrų būrys.

— Klaukitės! — suriko vadovas, ir visa minia vaitodama puolė ant žemes.

— Klausykite, jūs gyvuliai! — vėl suriko vadovas. — Viršininkas reikalauja, kad jūs išduotumėt nugalabint savo kurstiojus. Jeigu jūs neisduosit jų, męs sušaudysim jus visus.

Nelaukdami dar atsakymo, raiteliai pasirinko penkioliką iš likusiųjų gulykloj vyrų, išvarė juos ant kelio ir nusivarė į savo stovyklą. Ir Kristus su buvo jų tarpe.

Raiteliai vertė juos bėgti kartu su arkliais ragindami kancūkų smūgiais. Ir Kristus buvo jų tarpe. Nuplėšė jiems drabužius ir, ištisę ant sniego, plakė juos. Ir Kristus buvo jų tarpe.

Kadangi kiti belaisviai buvo seni, o Kristus išrodė jaunesnis už juos, — Ji plakė be galiesčio, už vis labiau. Ir Kristus šaukes prie Dievo!

O, Viešpatie, Viešpatie, kam gi tu nusiuon-tei čia mane? ... ir apalpo kaip anuomet ant kryžiaus.

Dvasioj ir telybej atsigavo Kristus taip smarkiai kankintas ir, palikęs ant sniego savo sukrutintą kūną, leidos tolyn.

Didelis miestas stovėjo pakeliui. Visa jūra namų išsiplėtė abiem upės kraštais. Visi namai buvo iš akmens ir geležies. Ir visų didžiausieji jų buvo darbavietėmis. Didžiūs kaminus jie tiesė į dangų lygiau ir aukščiau, negu kalnų kėdrai. Aukšabokštės maldyklos nešviesiai žerėjo, rūko apiaustos ir daugybe kryžių papuoštos. Bet Kristus pralėkė pro šalį, nepripažindamas jas už savo. Didelis miestas taip pat liudijo pėdsakus nesaniai atlikto mušio. Kai kurie iš namų, šoviniais suardyti, stovėjo su išdau žytais langais ir įmūstais sienase plisiais.

Tukstantis tukstantų žmonių gyveno mieste, bet ant gatvių nė gyvos dušios, nes viršininko ingeidžiu smarkiai įgręsta kam-nors išeit laukan nakties laiku. Tik ginkluotųjų būriai vaikščiojo gatvėmis, o gyventojai sėdėjo viduj, tyloms drebėdami iš baimės.

Miestas buvo padalintas į dviliką skyrių. Prie kiekvieno skyriaus savo kalėjimas, miesto gi pakraščiai tvirtumuomis apiausti. Visi kalėjimai ir tvirtumos kimšte prikimšti belaisvių. Jie gulėjo ant purvinos aslos, nieko nepatistos, gyvio apnykti. Kalėjimų duris užrakintos, langai užkalti. Prie durų ir prie lango stovėjo sargas su gynklu.

Kristus pažvelgė į vieną kamara ir pamatė liguistą moterį. Iš karštilgės ji blaškė ant purvinos aslos be priežiūros, be pagalbos, be vandens lašo atgaivinti sukepusiomis lūpomis. Greta, kitoj kamaroj išbliskė jaunikaitis, išjęs iš proto, taikino sau drobės kilpą ant kaklo.

(Toliau bus.)

— O, varge! už kągi jie baudžia jus. Rasi ir jūs mėginot atremti jų įėgą savo įėgą? Bet taip nereikia daryt. Reikia pult jiems po kojų, maldaut ir susiminkštis jų širdis, kad jie ne naikintu vaikelių pastogės.

— Męs verkėm ir maldavom, — atsakė viena moteris: bet jie mušė mus už tai.

— Aš eisiu ir permaldausiu juos, — pasakė Kristus. Bet tą minutę prie gulyklos priėjo ginkluotų vyrų būrys.

— Klaukitės! — suriko vadovas, ir visa minia vaitodama puolė ant žemes.

— Klausykite, jūs gyvuliai! — vėl suriko vadovas. — Viršininkas reikalauja, kad jūs išduotumėt nugalabint savo kurstiojus. Jeigu jūs neisduosit jų, męs sušaudysim jus visus.

Nelaukdami dar atsakymo, raiteliai pasirinko penkioliką iš likusiųjų gulykloj vyrų, išvarė juos ant kelio ir nusivarė į savo stovyklą. Ir Kristus su buvo jų tarpe.

Raiteliai vertė juos bėgti kartu su arkliais ragindami kancūkų smūgiais. Ir Kristus buvo jų tarpe. Nuplėšė jiems drabužius ir, ištisę ant sniego, plakė juos. Ir Kristus buvo jų tarpe.

Kadangi kiti belaisviai buvo seni, o Kristus išrodė jaunesnis už juos, — Ji plakė be galiesčio, už vis labiau. Ir Kristus šaukes prie Dievo!

O, Viešpatie, Viešpatie, kam gi tu nusiuon-tei čia mane? ... ir apalpo kaip anuomet ant kryžiaus.

Dvasioj ir telybej atsigavo Kristus taip smarkiai kankintas ir, palikęs ant sniego savo sukrutintą kūną, leidos tolyn.

Didelis miestas stovėjo pakeliui. Visa jūra namų išsiplėtė abiem upės kraštais. Visi namai buvo iš akmens ir geležies. Ir visų didžiausieji jų buvo darbavietėmis. Didžiūs kaminus jie tiesė į dangų lygiau ir aukščiau, negu kalnų kėdrai. Aukšabokštės maldyklos nešviesiai žerėjo, rūko apiaustos ir daugybe kryžių papuoštos. Bet Kristus pralėkė pro šalį, nepripažindamas jas už savo. Didelis miestas taip pat liudijo pėdsakus nesaniai atlikto mušio. Kai kurie iš namų, šoviniais suardyti, stovėjo su išdau žytais langais ir įmūstais sienase plisiais.

Tukstantis tukstantų žmonių gyveno mieste, bet ant gatvių nė gyvos dušios, nes viršininko ingeidžiu smarkiai įgręsta kam-nors išeit laukan nakties laiku. Tik ginkluotųjų būriai vaikščiojo gatvėmis, o gyventojai sėdėjo viduj, tyloms drebėdami iš baimės.

Miestas buvo padalintas į dviliką skyrių. Prie kiekvieno skyriaus savo kalėjimas, miesto gi pakraščiai tvirtumuomis apiausti. Visi kalėjimai ir tvirtumos kimšte prikimšti belaisvių. Jie gulėjo ant purvinos aslos, nieko nepatistos, gyvio apnykti. Kalėjimų duris užrakintos, langai užkalti. Prie durų ir prie lango stovėjo sargas su gynklu.

Kristus pažvelgė į vieną kamara ir pamatė liguistą moterį. Iš karštilgės ji blaškė ant purvinos aslos be priežiūros, be pagalbos, be vandens lašo atgaivinti sukepusiomis lūpomis. Greta, kitoj kamaroj išbliskė jaunikaitis, išjęs iš proto, taikino sau drobės kilpą ant kaklo.

(Toliau bus.)

— O, varge! už kągi jie baudžia jus. Rasi ir jūs mėginot atremti jų įėgą savo įėgą? Bet taip nereikia daryt. Reikia pult jiems po kojų, maldaut ir susiminkštis jų širdis, kad jie ne naikintu vaikelių pastogės.

— Męs verkėm ir maldavom, — atsakė viena moteris: bet jie mušė mus už tai.

— Aš eisiu ir permaldausiu juos, — pasakė Kristus. Bet tą minutę prie gulyklos priėjo ginkluotų vyrų būrys.

NAUJI RASTAI.

Dangus, pagal K. Flammarion'a parašė P. Brandukas. Toje knygoje aprašoma apie visą dangiskos sistemos surėdimą. Ant gražios popieros, su paveikslėliais; 194 ps. 1907 mt. Chicago. Spauda ir lėšomis „Kataliko“, 3244 So. Morgan st.

Kelonė per peklą. Parašė John Mauritz, vertė Jonas Ilgaudas. Knygutė nepaprastai užimanti ir pamokanti; 32 pusl., ant geros popieros 10 c. Yra tai naujas ziedas lietuvių literatūros ir kiekvienas ją turi perskaityt. Galima gaut parasių į „Kovą“, 1815 Moyamensing ave. Philadelphia, Pa.

Katorgon! Atsitikimas Muravjovo laikuose Vilniuje. Parašė P. B. Labai įdomi knygutė; ant gražios popieros; 18 pusl.; spauda ir lėšomis „Kataliko“, 3244 So. Morgan st. Chicago Ill.

Nieko be priežasties. Komedija viename akte. Lietuviškon kalbon vertė Magnus Parvalkietis; 34 puslap. 1907 m. Chicago, Ill. Spauda ir lėšomis „Kataliko“ 3244 So. Morgan st.

„Ragana“, menesinis laikraštis, pavydale knygos; pirmas num. pasirodė 18 dn. Vasario, atspausstas 25 d. Vasario 1908 m. Išėdinės sykį ant menesio, kaina metams \$1.00; adresas: „Ragana“ Publishing Co., 258 B'way. So. Boston, Mass.

„Tevynė“ L. S. A. or-ganas, išėdinėja nuo 28 d. Sausio kiekvieną savaitę, an-tradieniais. Adresas: „Tevynė“ 318 W. Broad-way, So. Boston, Mass.

„RAISTAS“ GARSINGOJI LABAI PAGEIDAUJAMA KNYGA, JAU IŠEJO IŠ PO SPAUDOS LIETUVIŠKOJ KALBOJE. Ji parašyta vieno iš geriausių raštininkų Amerikoje p. Up-ton Sinclair. „RAISTAS“ teip žingedi ir visoj pasaulėje reikalaujama, kad į 18-ą visokių kalbų išversta. Mums tuom akysnė, kaip Amerikonas aprašo Lietuvius, nuo išlipimo iš laivo — visą gyvenimą Amerikoje, vienų vargus, kitų lėbavimus kaip zerklo persto. Perskaitęs „R.“ geriaus pažinsi Amerikos gyvenimą negu daug metų gyvenęs ir visų sukybių paslaptis, kaip padaro didelius pinigus, jog nieks Tavęs negalės prigaut. KNYGA aiškiai parodo kaip piniguočiai barbariškai išnaudoja ir ap-gaudinėja darbininkus, kaip išėdina jų moteris, suardo šeimynų gyvenimą, ir pastume į paleistuvystę, teippat kaip ant mėsos skerdinčios primaišo visokių biauzybių ir nuodijant žudo žmones. „RAISTAS“ pilna akvymu, kiekvienam ji labai naudinga perskaityti — ypa-tinai kalbėtojams. Ta knyga sujūdino žmoniją, sudrebėjo parlamentai ir Amerikos prezidentas. „RAISTAS“ yra tai stora, didelė KNYGA, jos prekė kaip ir angliskas originalas; kuris atsisų 1 dol. 50c. apturės tą svarbų reikalą. Siunčiant pinigus reikia adresuot: **J. Naujokas,** Madison Sq. Sta. box 189, NEW YORK, N. Y.

SUSIRINKIMAS IR DISKUSIJOS. 1d. Kovo atsibus LSSA 60 kuopos susirinkimas ir diskusijos ant 28 W. Broadway „Keleivio“ bute; prasidės 2 vl. po pietų ir tęsis iki vėlo vakaro. Užkviečiame visus sarnarius ir neprisigulinius dar prie LSSA. Užbaigus kuopos dalykus, prasidės diskusijos. Bus rimamas svarbus klausimas.

Sekretorius S. M.

PRANESIMAI. Pranešame, kad So. Bostono saldžiausios širdies Jezaus draugystė nutarė ant 17 d. Birželio, 1908 m. parengti balių, todėl meldžiame, kad kitos draugystės ant tos dienos norengtų.

Su guodone: Komitetas.

BALIUS. Guodotini lietuviai ir lietuvaitės, širdingai užkviečiame ant pirmutinio Rockdale sv. Juozapo draugystės balius, kuris atsisbus 29 d. Vasario 1908 m. ant **Deivis Brunner** svetainės, 142 ave. Prasidės 7:30 vakare; įzanga porai 25 c. Muzika bus kuopūkiausio, apart to bus dar garsūs kalbėtojai nuo kurių išgirsite daug žingėdžių dalykų.

Komitetas, Rockdale, Ill.

Pajieškojimai. Stasys Lupskevičius, Vilniaus gub. Kazakiskių parapijos, pajieškomas per Stanislovą Stakeliuną; kas apie jį žino, meldžiui pranešti ant adreso: S. Stakeliunas, 38 Business st., Hyde Park, Mass.

Jonas Kubilius ir Steponas Kalpokas iš Vilkolų sodžiaus ir Jonas Norbutas iš Papiškių sodžiaus, Kauno gb. Zarasų pav. Čadasių valstiečių ir parapijos, pajieškomas per draugą Ra-musį Simanauką; juos žinotų, arba jie patis, kas apie teiksites pranešti ant žemiau paduoto adreso, už ką busių labai dekingas. Nes turiu labai svarbų reikalą pas juos.

Mr. R. Simanaukas, 16 Wochusett st. West, Fitchburg, Mass.

Antanas Derginčius. 12 metų kaip Amerikoje, Kauno gub. Raseinių pav., Balandžių kaimo, pajieškomas per seserį Petronėlę Turanskienę, parei-nu iš tėvo Izidoriaus Dirginčiaus ir turiu pas jį svarbų reikalą; kas apie jį žinotų arba jis pats teiksites pranešti ant adriso: Petronėlė Turanskienė, 7 Harrison st. Cambridgeport, Mass.

Petras Vancholskis, 5 pėdu aukščio, apskrstans veido, gelsvų plaukų, akys nedidelės, ant dešinės pusės smakro spuogas, 30 metų amžiaus, pavogė nuo manęs 50 dolierių vertės laikrodėlį, 75 dolierių pinigais ir pabėgo; jeigu toks kur pribus, mel-džiui pranešti ant adriso: C. Prais, Box 112, Toverhill, Mass.

JUOKAI. Iš anksto nžmoka. Sudžia: Už sudavimą Bal-trui per žandą — užmokėsi tamista 3 rublius baumės! Kazys deda ant stals 6 rublius.

Sudžia: Bet aš sakiau tik rublius! Tamista davei perdaug....

Kazys: Tai mat, ponsudžia, aš užsimoku iš anksto kad kaip kitą sykį manę Baltrus supykis, o aš jam surėsiu per žandą, tai kam surėsiu per žandą, tai kam nerektyt vėl į sūdą žy-giuoti. Tai čia dabar užmoku ir už ateinantį sykį.

Šiuomi pranešimai guodotini lietuvių visuomenei, kad parsiiduoda čeverių dirbtuvė. Kas nori pralobti, tegul pasinaudos iš progos. Kreiptis reikia šiuo adresu: A. Kellay, 13 River st., West Lynn, Mass.

72

BALIUS. Guodotini lietuviai ir lietuvaitės, širdingai užkviečiame ant pirmutinio Rockdale sv. Juozapo draugystės balius, kuris atsisbus 29 d. Vasario 1908 m. ant **Deivis Brunner** svetainės, 142 ave. Prasidės 7:30 vakare; įzanga porai 25 c. Muzika bus kuopūkiausio, apart to bus dar garsūs kalbėtojai nuo kurių išgirsite daug žingėdžių dalykų.

Komitetas, Rockdale, Ill.

Pajieškojimai. Stasys Lupskevičius, Vilniaus gub. Kazakiskių parapijos, pajieškomas per Stanislovą Stakeliuną; kas apie jį žino, meldžiui pranešti ant adreso: S. Stakeliunas, 38 Business st., Hyde Park, Mass.

Jonas Kubilius ir Steponas Kalpokas iš Vilkolų sodžiaus ir Jonas Norbutas iš Papiškių sodžiaus, Kauno gb. Zarasų pav. Čadasių valstiečių ir parapijos, pajieš

SITIKEK.

Jeigu tau kas viduriuos skauda, nesitikek, kad sugysi be daktaro ir nelauk pakol tavę liga užmuš, nes tada, kad ir norėtum išsigydyti, bet bus jau pervelu. Atiek pas mus, o mes tau ligą užmušim, kokia ji nebutų.

Padarytum didelę klaidą, jeigu susirges neateitum pas mus. Gydime šitų ligų mes įgijom daug persitikrinimų ir datyrimų iš ko tas paeina ir kolangvai išgydyti. Mes išgydėme jau tukstančius tarai išgydyti negalėjo.

greičiausiai kreipkis pas mus, pakol liga neužsisėsim tau skausmą, sučedysime laiką ir pinigų, ingą INHALATORIUM kabinėtą, su kurios pagelcurios mes negalėtumem išgydyti. Vistiek, kokia ju kaip su ranka atimta mūsų specialiskų profesorių šendien, o nereiks ilgiaus kankytis.

OSTON CLINIC, INC.

remont st. Suites 6 7 & 8.

asdien, Nedėlioms nuo 10 iki 1 po pietų,

isas: **126 Purchase St.**

Panidėlėtas ir Subatoma nuo 9 ryto iki 9 vakare,

rumai **128-129 Granite Bldg. So. Main St.**

nuo 10 iki 9 vakare.